

[Carl Petersen.]

at Værdien af den Støtte, man gennem dette Forslag vilde yde, var ganske ringe, ja, den ærede Ordfører brugte endda Udtrykket „ganske betydningsløs“ for Landbrugs-erhvervet.

Efter en saadan, man kan vist godt sige ikke særlig logisk Ordførelse ved Lovforslagets første Behandling maa det vel siges at være lidt af en glædelig Overraskelse, at det, trods denne Syrlighed fra Partiet Venstres Side, alligevel lykkedes i Udvalget at blive enig om de saglige Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister. En saadan Enighed giver det rigtige Billede af den Betydning, man tillægger denne Lov, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at denne Lov løser et Problem, at den vil skaffe den enkelte Landmand, som gør Brug af Loven, Fordele, som han nu ikke har, og at Loven ogsaa vil faa sin samfundsmæssige Betydning derved, at de Produkter, der fremstilles, vil kunne erstatte Raavarer, som nu maa indføres, og som kræver fremmed Valuta.

Jeg maa imidlertid beklage, at den Enighed, der saa smukt har givet sig Udtryk i Tilslutningen til de første syv af de stillede Ændringsforslag, ikke har kunnet blive af en absolut Karakter, saaledes at jeg som Udvalgets Ordfører kunde anbefale samtlige stillede Ændringsforslag. Et Mindretal bestaaende af Oppositionspartierne har, som det fremgaar af Betænkningen, stillet et Ændringsforslag til § 9, der gaar ud paa, at Paragraffen skal udgaa. Jeg skal imidlertid ikke paa nærværende Tidspunkt rejse en Debat om dette Ændringsforslag, idet det er Coutume, at Forslagsstillerne selv først faar Lejlighed til at motivere deres Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 ændrer Minimumsbeløbet for Laan fra 200 Kr. til 150 Kr. Denne Ændring vil bevirke, at flere Landmænd vil kunne anvende Laanene. Med et Minimum af 200 Kr. vilde de Landmænd, som vil bygge en mindre Beholder, være afskaaret fra at kunne faa Laan, da $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne ved Støbning af en Undersilo og Anskaffelse af en Oversilo næppe vil andrage et saa stort Beløb, at vedkommende vilde kunne komme i Betragtning, og det siger sig selv, at Lovens Formaal er at skaffe saa mange som muligt Adgang til at benytte Loven. Denne Ændring betyder altsaa ligesom de to efterfølgende under Nr. 2 og 3, at der gives Mulighed for, at Kredsen af de Landmænd, som kan faa Laan, udvides.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 aabner Adgang til Laan for de Landmænd, hvis Gæld er større end Ejendommens Panteværdi, idet der gives Ret til, at Statens Laan placeres uden for den saakaldte Værdigrænse, naar blot det sker inden for 110 pCt.s Grænsen og der i øvrigt findes at være betryggende Sikkerhed. Man har ved Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 villet præcisere dette, at der skal være betryggende Sikkerhed, idet man netop har indføjet Ordet „betryggende“, saaledes at der i § 3 kommer til at staa: „betryggende Pantesikkerhed“. Ved disse to Ændringer har man optaget den Formulering, som Raastofudvalget havde givet denne Paragraf i Indstillingen til Statsministeren.

Jeg vil tro, at man med denne Formulering og den yderligere Adgang, som der i samme Paragraf er givet Ministeren med Retten til at kunne dispensere fra Laanegrænsen i de Tilfælde, hvor det findes nødvendigt og forsvarligt, nu kan regne med, at langt største Parten af danske Landbrugere vil kunne benytte Loven, hvis de selv vil.

Ifølge Lovforslagets § 5 skulde der vælges en sagkyndig for hver Amtsradsreds, og Husmands- og Landboforeningerne skulde vælge denne Mand. I Udvalget har man indgaaende drøftet netop dette nye Organ, og der har været Enighed om, at det vilde være meget vigtigt, at de landøkonomiske Foreningers Planteavlskonsulenter drages med ind i Arbejdet, men man har ligeledes ment, at det, der maatte være disse Konsulenters Opgave, var Vejledning angaaende Brugen af Siloer og en Angivelse af, hvor store disse Siloer skal være i Forhold til Ejendommens Mulighed for at faa denne Produktion, og da Antallet af Planteavlskonsulenter i de senere Aar er blevet anseeligere, vil det være mest naturligt at kunne henvise de enkelte Landmænd til den Konsulent, han i Henhold til sit Medlemskab, hvad enten det nu er af en Husmandsforening eller en Landboforening, har Ret til at benytte, og som i de fleste Tilfælde kender Landmanden og hans Driftsform, og derfor vil kunne give ham nyttig Vejledning. Derfor gaar Ændringsforslag Nr. 4 ud paa, at § 5 skal udgaa.

Som Følge af dette Ændringsforslag foreslaas § 6 formuleret noget anderledes end i Lovforslaget, idet Grundforbedringsudvalget nu skal henvise Andrageren til at søge Bistand hos sin Landbrugskonsulent, og denne Landbrugskonsulents Udtalelse skal vedlægges et Overslag, som skal fremskaffes af en Entreprenør. Det er alt-